Ο Φάρος!

written by Άννη Νούνεση | 10.01.2023

Μικρή της μάνας της η αδερφή την έπαιρνε από το χέρι. Έκλεινε η θεία μέσα στο χέρι της. το χέρι του παιδιού και έπαιρνε το παιδί μαζί της.

Σε αντίθεση με τους υπόλοιπους, τούτη η γυναίκα με τον μεγάλο κώλο και τα μεγάλα τα βυζιά δεν σύχναζε σε μαγαζιά. Αγόραζε μόνο φαγητό, απέφευγε τα καφενεία και τις διασκεδάσεις τις ράφτρες και το κομμωτήριο.

Ήταν στρογγυλομούτρα, χαμογελαστή, δεν γκρίνιαζε ποτέ κι’ ούτε παραπονιόταν. Είχε λόγο γλυκό και έλεγε στο παιδί “ωραία που είναι ε; δεν είναι ωραία όλα”;

Τα πρωινά πήγαιναν στης πόλης το γιατρείο. Εκεί η μικρή έβλεπε πως αλλάζουν τις πληγές, πως κάνουν τις ενέσεις και πώς γράφουν συνταγές.

Συχνά, πήγαιναν και στις φυλακές. Η θεία την άφηνε έξω από την πόρτα. Το μόνο που θυμάται είναι η “μυρωδιά” και ένα γιατί εγώ δεν είμαι μέσα, που την απασχολούσε. Ερωτηματικό που έγινε ακόμη μεγαλύτερο όταν άρχισαν να πηγαίνουν και στις παιδικές φυλακές, στο Βίδο.

Έπειτα πήγαιναν στο Πρεβεντόριο που ήταν τα άρρωστα, ίσως από φυματίωση παιδιά που είχαν έλλειψη από φαγητό. Συχνά την έπαιρνε και στου Στάρα το οικοτροφείο. Εκεί τα παιδιά ήταν όλα αγόρια με παπούτσια, που είχανε καρφιά για να κρατάνε βήμα σταθερό και για να μην τρυπάνε.

Πήγαιναν και στο ορφανοτροφείο παίρνανε και παιχνίδια εις τα ορφανά όπως τα λέγανε εκείνα τα παιδιά.

Τέλος πήγαιναν και στο γηροκομείο πάντα με φαγητό γιατί όπως της έλεγε, η θεία, οι γέροι θέλουνε φαΐ.

Είμαστε από τον “Φάρο” λέγανε μα η μικρή δεν ήξερε άλλο τίποτα γι’αυτό παρά ότι πολλές κυρίες κάνανε τότε την δουλειά αυτή και την λέγανε “Φάρο”!

Όταν γυρίζανε στο σπίτι γδυνότανε η θεία και έμενε με ένα baby doll όπως το λέγαν τότε. Μαγείρευε και μάθαινε στην μικρή πως να ξεχωρίζει όμορφα τα σκουπίδια. Έπειτα της έδινε ένα βιβλίο να το διαβάσει και εκείνη πήγαινε για ύπνο.

Μια μέρα αρρώστησε η θεία η χοντρή με τον μεγάλο λευκό κώλο. Το παιδί έμεινε δίπλα της και την περιποιήθηκε σαν νοσοκόμα. Πάπια και λεκάνη για τον εμετό γιατί η θεία είχε ηπατίτιδα. Έφυγε όμως γρήγορα για την Αθήνα η θεία η Κατίνα, και το παιδί δεν την ξαναείδε. Άκουγε μόνο την γριά να κλαίει, λέγοντας πως θα ήτανε καλύτερα να είχε πάρει ο θεός το άλλο το παιδί της που τύχαινε να είναι η μάνα του παιδιού.